

معلوم فقال ما شنطرون همینا قال محمد قال خبیر کیم اشد و اشد خریج علیکم شم ما ترک منکر جلا الا و قد
وضع علی راسه ترا با و اطلق الحاجة ما ترون ما بکم قال فوضع گل و احمد شمیده علی راسه
علیه تراب شم جعلو ایلیعن فیروز علیا علی الفراش عسیما بردار رسول شد همیلوں و شد
ان زد ایمها علیه مبا علیه بروه فلم یز جوا کذا نک حتی هجو اقسام علی الفراش فقا لوا و
لقد کان صدقنا الذی حدثنا شم قال محمد بن آنی فی قصه مقدم البنتی المذکوره واقام علی ایمکه
نمایش لیال وایام حاتی ای عن رسول شم او دانع التي کانت عندہ للناس حتی اذا
فرغ منها الحجی رسول شم سرچ گفت ابن احیی محدث و قصہ بجزت مشاورت کفار
قریش و قتل نبی کله مجریل نزد رسول اد گفت ویرا که بخواب امشب بسته خود پرسی گاه
تا رسیدشت شب بمحیج کشند کفار متنظر بودند که هرگاه بخواب رو در رسول خدا بر تازه
بر قسے دلگشند اور هرگاه دید رسول خدا این ماجرا را فرمود علی مرتضی را بخوابی
علی بسته من بپوشید و بمن بخواب این بدرستی هرگز بخواهد رسید تو هم که هبے از کفار
و بخشید و لخدا صلی الله علیه و آله و سلم بخوابید و چاویکه خدایت نمود و به علی مرتضی علیه السلام و
بپر قول آن در رسول خدا از خانه و گذشت بر کفار و گرفت شست از خانه میرخیت بر کافر این خانه
میخواهد سوره میسن القرآن الحکیم لمن ام مسلمین علیه اصل امام است قیم الی قول فاغشندیا سه نفسم
لام بصرون تا آنکه فارغ گشت سرور کائنات از خوندن این آیات برویچ کافر کیم از کفار
بود بر سر و دفتریت بر رسول خدا اصلی اللہ علیم و آله بھر جا که میخواست پس از مژده کفار سمع
که بود در میان ایشان گفت چه بینید شما و رایخا و برادر ایشاده اید گفتند بر این گفت

و همچنان که این ایشان بین این چه بینید شما و رایخا و برادر ایشاده اید گفتند بر این گفت
و همچنان که این ایشان بین این چه بینید شما و رایخا و برادر ایشاده اید گفتند بر این گفت

رسواد خراک و شمارانه القسم خدا کریم میگفت محمد از میان شما نگذشت همچو کو زار شما برخیت بس ران و فیض خود را که
پسندید سرخ خود را که خاک آسوده است پس گذاشت هر یک دست خود بسرا و یافت
خاک را بر سر خود بیست محمد عزیزی کا بر روی سر دسر است پس یک
خاک در شر خاک بر سر او و بعد ازان آمدن کفار که در یافت گند احوال سید ابرار
دیدند حضرت علی مرتفعه علیه السلام را که هست بر سینه رسول خدا صلی اللہ علیہ و آله
و پیشیده است چادر سرو را نمایا پس گفتند کفار قسم خدا نیست محمد مصطفی زیر اکه
هست بر روی چادر یکی بود بر رسول خدا و منتظر ماند تاکه صحیح طالع گشت پس
برخواست علی مرتضی از بیتر رسول خدا پس گفتند که قسم خدار هست گفت کسیکه خبر داده
از رفتن رسول خدا علیه السلام و اقام است منو علی مرتفعه علیه السلام در مکان
سر شنایکه ایکه واکر و از رسول خدا اما انتقام و ایاع مردمان که نزد رسول خدا بود هرگاه فانع شد
از آن مطلع گشت بس در رسولان دور تفسیر در مشور او رده که آیه لریه من شیری نفس
اتبعاً در مرضات اللہ درین ماجرا در مرح علی مرتضی نازل شد و حدیث تقلیل کرده که
او تقدیمه جلسه ایکه جیل علیها السلام را حاضر ساخته و مولی فرمود که ایکه جیل ترا با
میکائیل خوت و مودت هست بعوض میکائیل جان خود را فدا میسازی جیل گفت این از
من خواهد حضرت در ب العزت فرمود که علی را ب محظی خوت هست جان خود را فدا آن سر و گردانید
بر سینه خواب و دریث آده فنا هے لعلی علی جمیع الخلق یعنی حق تعالیٰ میباشد و مفاخر میگوید بوجود
علی بر عینه خلاائق فی الواقع اخپین ذات معدوم النیاز جمله نادر است سنت شنخے از فقیر

لهم ایکه جیل علیها السلام را حاضر ساخته و مولی فرمود که ایکه جیل ترا با
میکائیل خوت و مودت هست بعوض میکائیل جان خود را فدا میسازی جیل گفت این از
من خواهد حضرت در ب العزت فرمود که علی را ب محظی خوت هست جان خود را فدا آن سر و گردانید
بر سینه خواب و دریث آده فنا هے لعلی علی جمیع الخلق یعنی حق تعالیٰ میباشد و مفاخر میگوید بوجود
علی بر عینه خلاائق فی الواقع اخپین ذات معدوم النیاز جمله نادر است سنت شنخے از فقیر

لهم ایکه جیل علیها السلام را حاضر ساخته و مولی فرمود که ایکه جیل ترا با
میکائیل خوت و مودت هست بعوض میکائیل جان خود را فدا میسازی جیل گفت این از
من خواهد حضرت در ب العزت فرمود که علی را ب محظی خوت هست جان خود را فدا آن سر و گردانید
بر سینه خواب و دریث آده فنا هے لعلی علی جمیع الخلق یعنی حق تعالیٰ میباشد و مفاخر میگوید بوجود
علی بر عینه خلاائق فی الواقع اخپین ذات معدوم النیاز جمله نادر است سنت شنخے از فقیر

لکن میں اپنے فتنہ کو اپنے بھائی کا فتنہ کی طرح پڑھ دیا۔ اسی طرح اپنے فتنہ کو اپنے بھائی کا فتنہ کی طرح پڑھ دیا۔ اسی طرح اپنے فتنہ کو اپنے بھائی کا فتنہ کی طرح پڑھ دیا۔

پر تفصیر سوال کرد کہ مولانا روم علیہ الرحمۃ فرمود کہ در حق علی کے انتخار بر بنی وہروی
بے شبهہ وجود حضرت علی مرتضی علیہ السلام افتخار اول یا است اما انتخار انجیاچہ معنے
دار دین عاصی جو ابداد کہ رسول اللہ ﷺ علیہ الرحمۃ و فرمود کہ من میاہات و نفاذ
خواہ سمیم گر دروز قیامت بکثرت ہست و روایت میکنند کہ فرمودا لفقہ
خنزی پیشات معدن گرامات و مخزن کمالات حضرت علی مرتضی علیہ السلام
کہ مجموعہ فقر و عرفان و موصوف با و صاف جمیلہ سرور رسولان بود پیش لفظ
افتخار در حق این قدوہ اخخار چہ تعبیر و مزود ہر کاہ خدا تعالیٰ بجز بسیل مکمل
وجیع خلافت پر علی اطمینان افتخار فرماید پس برائی انتخار بر بنی چرانشا یہ کہ فی احیاء
العلوم کجیہ الاسلام محمد الغزالی فی بیان الایثاریات علی بن ابیطالب علی فراش
رسول شد فاوی عزوجل الی جبریل و میکا یکل علیہما السلام انی خیت پیکماد جعلت
عمر احمد کا اطول من عمر الاخر ایکمایو شر صاحبہ بالجیوه فاختار کہا ہجا الجیوه فاوی اشد
عزوجل فلما کنتما شل علی ابن ابیطالب صلوات الش علی عبیا و علیہ خیت بنیہ و میں محمد
قبات علی فراشته فعدیہ بن قریشہ اثرہ بالجیوه اجیطا الی الارض فاخفظا من عدوہ فکان
جبریل عذر اسریہ کا یکل عند رجلیہ جبریل نیادی سخنخ من شکلکیا بن ابیطالب
یا باہی تعالیٰ کہ الملاک کہ قائل شد عزوجل و من الناس من شیری نفسہ ایقاوم رضا
الشد و الشد روت بالعہ او وازن جملہ است کہ چون در میان اصحاب خاتم واقع شد
اگھرست ہی رضی دا برادر خود خواند اخرج الترمذی عن ابن عمر قال اخی رسول الشد

میں سے کوئی نہیں تھے جس کی وجہ سے جب بھائی کا فتنہ کی طرح پڑھ دیا۔

صلی اللہ علیہ رالہ بن اصحابہ فنجار علی ترجم عیناہ فقاں پاپ رسول اللہ صلی اللہ علیہ رالہ
 اخیت بین اصحابک و لم تو اخ بینی و بین احد فقاں رسول اللہ صلی اللہ علیہ رالہ
 والآخره ترجیمہ ترمذی از ابن سمرادورده که گفت اخوت کرد رسول خدا امیان صاحبہ
 ویکے را برادر دیگرے گردانیدرسا معلی مرتضی علیہ السلام چنوار رسول خدا صلی اللہ
 علیہ رالہ گریان که آب از دیره مبارش حاری بود و خدمت رسول خدا اسرائیل نوادکه موافعه
 شروع دی در میان صاحب اخود و اخوت نکردے میان و دیگر کے از نیها پنجه رسول
 رسول خدا ائے علی تو برادر منی در دنیا و عقبیه پیش برادر ابن علی
 نفر دند و داماده کرد و است این تقرب با بنی داده از آنچه آشت لر فوز برادر
 نفر از جماعه کفار که مباردت کردند و سه کسی از بنی هاشم در صد و همانعه آنها در آذنا
 پیغامت علی مرتضی از جزاں بود ولید بن عبد و دا ز مرد وی کشته شد و جبریل
 و میکائیل درین روز حیپ و راست اخخرب بودند و در ان روز رسول خدا صلی اللہ
 علیہ رالہ ہر یہ فقار اگذاشتہ تن تنایز د علی مرتضی برائے آنکه در شکر دشت اشرف
 فرمادا خرج اجوس مرعن اجر سیم عن عجب ییدین فائدین رافع الا ضاریع نبی
 عن جهن قائل قبلنا من چر فقدر نار رسول اللہ صلی اللہ علیہ رالہ که فزادت افقیہ بعضا
 بعضما فیکر رسول اللہ فو فتوحتے جار رسول اللہ و معا علی ابن ابی طالب سلوات اللہ
 علی عینا و علیہ فقا لو پاپ رسول اللہ فقد ناک فقاں ایا حسن و جب عضانی بطبہ فتحعت
 علیہ ترجیمہ اوی یکو یہ مرگ کا کہ مر جلت نمودیم از پدرهم کردیم رسول خدا اکس

او زداد ندر فعایی کے دیگر را کہ آیا ہست میان شما رسول صلی اللہ علیہ وآلہ پیش کو شد و مدد و میراث کو اپنے دل میں بخوبی کر کے دیکھا تو اسی وقت ور زید ند براے رسول خدا تا کہ آنحضرت مصطفیٰ و ہمراه وے بود علی مرتضیٰ پس لفستند پار رسول شد کم کردیم ترا پس فرمود کہ بدرتی دو شکم علی مرتضیٰ در و بود نہ اجیا شتم از شما و حاضر شدم بر علی مرتضیٰ و از احمد بدر و شهود احمد فضائل عظیمہ پیشیب او آمر مصعب بن عمیر کہ صاحب لوائی اخضت بود وقتیکہ بشهادت رسید خاک اقدس نوئی لوار ابحضرت علی مرتضیٰ علیہ السلام واد و در اتحادت با صاحب لوائے قریش میازرت نمود و اور اشت قال بن سحق ز قاتل مصعب بن عمیر و ان رسول اللہ حتیٰ قتل و کان قتلاب بن قمیۃ للیثیہ و ہنون از رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ و سلم اللوا علی ابن ابی طالب مصعب بن عیبر عطی رسول صلی اللہ علیہ وآلہ و سلم اللوا علی ابن ابی طالب و قاتل علی بن ابی طالب و معاذ جل من المرسلین قال ابن هشام حدثنا مسلم بن عقبہ المازنی قال لما استشهد القتال يوم احد صبیں رسول اللہ شدت راية الانصار و ارسل الی علی بن ابی طالب صلوات اللہ علی بنیاء و علیہن قدما را یا راية ققدم علی فقال انا ابو قضم فقا واه ابو سعد بن طلحہ صاحب لوار المشترين میں لک یا ابا القصم فی البراز من حاجہ قال فی ریاضین فی تھلکا فی ضربین فضریب علی علیہ السلام ففرغ علیہ المعرف و لم یکن فقال لہ الاصحاب افلأ اجبرت علیہ فقال استقیانی بعورتہ فخطفہ عنہ الرحم و انت انت قد قڑ و یقال ان ابا سعد بن طلحہ قد خرج بینین فی قبادی اما قاصم من یجاز

فلک فرالیه احمد فقال يا صاحب محمد زعيم ان قتلاكم في الجنة وقتلانا في النار كذبتم واللات
 والعزى لو تعلمون ذلك حقاً الخرج الى بعضكم فخرج عليه علي بن ابي طالب مخالفاً
 فربما نعتله على حملوات الله على شيئاً وعليه رحمة لهفت ابن سحق محدث كوفياً تذكره
 مصعب بن عميرة كشهيدة شهد وثبتت آن را ابن قميشه وگمان بروا ابن قميشه معاون سحق
 مصعب بن عيسى كابن رسول خدا است بزر عزم فاسد خود پسره پرسن خدا ز دبعد ازان برثت ابن
 قميشه بوقریش وهمي هفت کشیم هم رسول اللہ او هرگاه کشته شده مصعب بن عمیر عطا فرمود
 رسول خدا اصلی اللہ علیہ وآلہ وارثو در این علی مرضی اپس مقام کرد و با گفاد آن شیر زد کراز
 شیر فرار در حالیکه هرگاه قیمه بودند مسلمانان دور روایت حشام آمد که هرگاه هفت
 شد قتال روز احتشمت سید ابیر از پیر رایت انصار و فرمود بعلی مرضی علیه السلام
 پیش آمی پرای جبار اپس مقدم کشت علی مرضی و فرمود منم ابو القاسم و آزاد و ابو سعد بن
 کروای شرکان در دست و بو دایا هست ترا یا ابو القاسم که در میدان آئی اپس مدان شیوار
 برابی محاربه لغافر و کشته شد آن کافرنایبکار از دست حیدر کراز و هرگاه که آن کافر را زد و او
 بزر میان اقیاد حضرت علی مرضی علیه السلام متفق باشد و پس از آن بخدمت آنحضرت عرض شد
 که حرا کار آن کافر تمام کردی فرمود که او شر عورت خود کشاد و عربان کشت بصور الحاق زاری
 پیش آمده من ندشت مرار حرام و سے و بدرستی نمیدم که خواکش است در اینیت دوست از کجا چشمی
 محروم شد تو که با دشمنان نظر داری - و از هجده آنست که در چهل عزوه احمد جبریل مخدوم است آن
 فخر زادم بود در عمارتی المقوی است که حضرت علی مرضی علیه السلام ای پیش بدارزت عمارت و جلادت

و شجاعت کی آن روز بجا اور فوق آن متصوفیت روایت ہے از عیین کیم و سے
از پرچش سعد روایت کرد کہ گفت از علی مرتضی شیدم کہ فرمود روز احمد شانزدہ
ضربت مبن رسید کہ در چهار صوت ازان بزرگین اقماوم و ہر بار کہ می افتادم
مرد سے خوب رو و خوشبو باز و سے مرا یہ گفت و بس سے کرد می گفت
کہ متوجه کافران شہزاد تو در طاعت خدا و رسول اولیٰ ایشان ہر دو از تور ضمیانہ
بعد از فراغ جنگ آن واقعہ را بحضرت رسالت عرض کردم آن سرور فرمود کہ
اور اشناختی گفتمن نے اما بجز بکلی مشاہد بود پس فرمود ای علی خدا استغای چشم ترا
روشن کناد آن جز بکلی بود از اجلالہ افسست چون بلا پیش آمد و بسیار سے
از صحابہ دریند واقعہ بر جمہ شہادۃ رسیدم و در ان ہنگامہ ز آنچا بطلاء
نمذکون و متفرق گشتند و حضرت رسول خدا اتنا کذہ گشتند حیدر کراں ثابت و قائم
ما نچون اخضرت تفرق صحابہ پر یغصبب آ مرد عرق از عیشانی ہجا یو ش مقاطر شت
دور اخالت نظر در علی مرتضی این اطالب روایت کہ پہلے سے تے پیشادہت
فرمود چونست کہ تو پر براوران حق نہ گشتی علی گفت الکفر بعد الایمان ان لی بک
ہوئہ یعنی آماکا فرشوم بعد از ایمان برستی هر اتبوا اقتداء ہت یعنی مرا باشد
کا رست و با دیگران کار غارم ملپیت جزاستان قوم و رجحان پناہی نیست
سر ابھر این درحال کا ہی نیست ہذا مانی مراج انبوہ و بعد اکشان بلا آب
آوردن برے غسل نہ ماز رو سے سید ولادم از دست حضرت علی مرتضی

لے دیا تو اس نے اپنے پیٹ کے پانچ سو روپے کی قیمت میں اسے بیکار کر دیا۔ اس کے بعد اس نے اپنے پیٹ کے پانچ سو روپے کی قیمت میں اسے بیکار کر دیا۔ اس کے بعد اس نے اپنے پیٹ کے پانچ سو روپے کی قیمت میں اسے بیکار کر دیا۔ اس کے بعد اس نے اپنے پیٹ کے پانچ سو روپے کی قیمت میں اسے بیکار کر دیا۔

صلوات اللہ علی بنبیا وعلیہ السلام ایف اخراج البخاری عن سمل بن سعد وہویا
عن حرج رسول اللہ تعالیٰ واعرف من کان غسل حرج رسول اللہ من کان
لیک الماء وہما وہی قال کانت فاطمہ بنت رسول اللہ غسله وعلیہ سبک الماء
با الحج بن فلامارات فاطمہ ان الماء لایزد الدرم الاکثر اخذت نقطہ من حصیر فاختقا
فالصقتا فاشمسک الدرم ورنگاری اسفل بن سعد آور وہ کہ او سوال کردہ شد
از زخم رسول خدا علیہ وآلہ گفت من می شناسم کے را کہ شست آن خم
را و سبکه بخیت آب را و مید آنم چیز کے را کہ وہ اکرده شد بآن چیز کہ فاطمہ هر
عیدها السلام کے شست خون را از رو دستے مبارک رسول اذ صلی اللہ علی
وآله وعلیٰ مرضا بخیت آب را پھر خود گاہ دید فاطمہ ہر کہ پہشست زیادہ
پیشو خون کرفت پارہ از بوریا و سوت آنرا و پیسا پیسہ پر زخم رسول خدا شد
ایسا وہ خون او موقوف کشت و از الجلہ ائست کہ در روز احد آواز غیب نظر کنید
علوم فیضہ لاقیتی الاعلی لاسیفت الاذ و الفقار اذ قال ابن هشام حدثی اہل العلم
ابن الیخیح قال ناوی منا و يوم احمد لاقیتی الاعلی لاسیفت الاذ و الفقار شعر

ند دید و نہ بیسند و گر روز گاہ جوان چون علی تمعن چون ذوالعقار

و از الجلہ ائست کہ چون جبریل مردانی علی مرضا و پیل ب مح و نیم علی مرضا
علیہ السلام کہا ہوا جب جنور محمد مصطفیٰ صلی اللہ علیہ وآلہ وسلم و حضرت رسالت
پیرانچہ مرتبہ علیہ انصاریت بو دیان فرمود و در درجی لہوجہ است کہ چون علی

مرتضی این مردگانی کرد و ختنی ایام و رانصرت و ادجیر میلی خضرت گفت که این کمال مواسات و جو امدادیست که علی با تو میکردد اخضرت فرموده منی و آن منه بدستی علی از من است و من از وی کم کنایت هست از کمال اتحاد و خلاصه بیکاری و آمده هست چون اخضرت این کلمه افرمود جیر میل گفت اما شکم اس از شما پردازم و از اخضرت آنست که من در خندق چون کفار را در خندق عبور کردند و تهاپه سلمین قایم شدند حضرت علی خوش صفات اسراعیلیه با عدوین عربه و مباریت نمود و او را چشمین فرستاد و در طرح النبواه است پنج و دیگرین و اینها از مقاماتی از علی علیه السلام واقع شده از حد قیاس نیز است چنانکه در اخبار دار و شده است لباز رته علی بن ابیطالب پیغمبر خندق فصل من اعمال هنیلی يوم القمریه و حضرت رسول دعا کرده در حق علی مرضی و همیشی خود کرد و الفقار نام داشت او را عنایت ساخت و از اخبار آنست که در خوفه پیغامبر رسول خدا او را خود عقد نموده علی مرضی صفات اشد علی هنیلی و علیه ادوار کار او داشت شیخ سوار بانصرام رسید و در طرح انبوه است که اخضرت چون از مدینه مطرد بیرون آمد و نماز دیگر در خفا ممتازی پیغامبر کرد و دیوار ایشان از مدینه طهره نزدیک است چون پیود سپاه آشامد و زنداباب قلعه بسته و متینگی تیرکشادند تا بوقت عشا خیگ کردند چون مومنان نماز عشاگذارند حضرت با چند گرس نیز شریف تشریف آوردند و سایر صحابه که در دیوار ایشان علی مرضی خدے اختلاف الرؤایین بود تا وقت صبح به محاصره کیمود است تعالی نمودند و در هزار که خیمه

بیکن پر نیز پرستی کی جائے گی اور اسی پرستی کی وجہ سے ملکہ سلطنت اپنے شوہر کو بھی خود کا شوہر کہا جائے گی۔ اسی پرستی کی وجہ سے ملکہ سلطنت اپنے شوہر کو بھی خود کا شوہر کہا جائے گی۔ اسی پرستی کی وجہ سے ملکہ سلطنت اپنے شوہر کو بھی خود کا شوہر کہا جائے گی۔

آخرت در مقامی نبی حلم زده بودند غرور کی کیے از تیر اند ازان بیو د بو د تیر می خواست
تیر بے جایہ آخرت رسید و از آنجا خیمه کجا سے دیگر زونه امیر المؤمنین علی رضی علیہ السلام
و علیہ الصلوٰۃ والسلام در کمین و بودنگاہ تمشی بر جهنه در دست پانگس دیگر پرین
آمد علی رضی صلوٰات اللہ علیہ علیہ علیہ برسے حملہ گرد و سر شوم او را از تن پیش
جد اگر ده پیش آنحضرت آورد و از آنجا آنست که در غزوہ نبی قریطہ کتبیله
عظیم بیو د بود وقت محاصره کیے از اسباب زول آنهاز حصن فلاح دی
وشیاعت علی رضی صلوٰات اللہ علیہ علیہ بود قال بن اسحاق حدیثی
من اشق بیوں اهل العلم علی بن بطيال صراح و هم محاصرتی قریطہ دید عوہ الایمان
و تقدیم ہو قال لا ذوقن ما ذاق حمرۃ الدخن حضم فقالوا يا محمد فتنوا علی حکم سعد
بن معاذ و از کملہ آنست که در غزوہ خیبر وفتح حصنه از حصون و زمک واقع
شد رایت بدست علی رضی دادند وہ آنچاپ رو ان ساختند خ آن حصن
بر دست او تحقق گشت قال محمد بن سحنون حدیثی پیر بیوں سیفیان عن ابی سفیان
عن سلمة بن الاکوع قال العبد رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله ابا کعب برایته لے
بعض حصون خیبر فقاتل ورجع دلمکین فتح و قد جدیدم سمع من القعد فقا مل تم رجع
و دلمکین فتح و قد جدید فقا مل سوال شد لاحظین الرایته عذار جلا بیکش در رسول و حبیب
در رسول کر آن خیبر آر لایرجح حتی فتح اللہ علیه پیریہ قال یقہل سلمة فدا علی
و ہور مدینین فقتل فی عینہ ثم قتل خدا راسته فاسفون باحتی فتح اللہ علیک فا مل یقول

سلمه فخرج بها يمبل جرولته وامثلته متبع اثره حتى رکزه رایته في رضم من حجارة
تحت حصين فاطلع اليه العیود من ساحصن قالوا من انت قال ناعلی بن بطياب
صلوة الله على نعثیا وعليه قال يقول يوم وعلوكم وما انزل على موسی واما قال فما رحی
حتی فتح اشد على میریه قال بن احمد حدثی عهد الله بن حسن عن بعض هرعنی رافع
رسول رسول شد قال خرج ایام على بن بطياب حين دعوه رسول الله برائته فلما
وزما الحصن فخرج اليه اهل فقا تلمیم فضره بجل من يوم وفطوح ترسه من میره قتالی على ما
كان عند الحصن فترس عن نفسه فلم ينزل في میره و هو يقاتل حتی فتح اشد على میریه القاء
من پردهین فرع فلقد رأیتی فی فرس بعثة ایام من هم ان يقلب کتابا بباب تقدیم
الحادیث فی المیم و البخاری فی ان لم کن فی ذکر قلع الباب لکنه ذکور فی غیر من کتب
الحادیث صریح پیه و ایت کرد و است سلمه ایام کوع کفرستاد و لحمدی الله علی اشد علیه اکه
ابو بکر صدیق را با ایت خود چانپ بعده از قلعه ایام کوع پیش از معاشره مزود و محظی
و شفت بسیار کرد و اعقدہ کاراز دست او نکشود و بازگشت بعد از آن فردا
آن روز فرستاد عمر بن الخطاب را آنکه خنگ کرد و جد و جلد بسیار بکار بر و
چیز فائض نکرد و باز آمد پس گفت رسول که میدستم فرمود اعلم را ببردمی دست
دار و خدا و رسول را دو دست دارند اور اخدا و رسول حمل اشد علیه و ایام و جمله
بر حمل کنند و از دشمن پر گردند و سینه کنند و ناگزیر ندیده باشد تا که فتح کنند فدا
بر دست و این قلعه ایسخان در سو خدا علی مرتضی را در حالمیک در دیگر و چشم مبارک

آن شیر سیدان غزالی پس از خبرت سرا و را بر راز خود نهاد و آب دان مبارک
 خود را پس از میوشه کشید و دعا کرد فی الحال در روز اپنای شریعت و فرمود بپرایت را
 در دان شو تا تفتح کند خدا بر تو آن قلعه را پرسی و آن شه علی مرتضی شستا با و
 خرا آن و شهار آن و فرجان ملکه قائمگر دار علم را درست که از شکایت زیر آن نموده بود
 پس اگاه شدند زیو و از سر آن قلعه بگردان علی مرتضی علیه السلام و گفتند که حیثیتی
 تو فرمود مشتم شیخزاد علی مرتضی گفتند زیو و برآ درین شما بقیه هیزے که نازل شد بر
 موئی علیه السلام پس از مکحش علی مرتضی علیه السلام ملکه قبح خرو خدا بر وست او
 آن قلعه را در در روایت دیگر آمده که یکی از زیو و زور بر دست مبارک علی
 مرتضی علیه السلام و پس از دست مبارکش اتفاقاً پس گرفت در را و پس خود
 ساخت تا تفتح نمود خدا و بعد از آن اندخت آن در راش عنان قلعه کشان که
 در قلعه خیرپر برگند بیک حمله و بکشود علی به دالیضا جسته از خندق و در گند
 بر و پل بسته هد لرزه انداخته بر باره برخ خیرپر میگوید را وی که دیدم هفت
 نفر از من یکی از آنها بودم من خواستند که خبیث دهنده آن در را نتوانستند و
 و عاجزگشند و در بعضی روایات چهل تن عاجز شدند از آن و در بعضی
 آمده که آن در آینه بود و هشت صد من در زن داشت در موایل زیاده و زده
 که برگشته علی مرتضی بیک حمله با خیر را که خبیث نمیتوانستند داده اور اهمقلوسر
 هر خندق ذکر را بن قلعه با بیه صیحه نجاری نیست لکن در شب احادیث متعدد

ذکور و سطور است و مشهور و معروف است در حد ارجح این بود آمره که چون اخیرت
این خبر پیش از آن نوید سعادت شد و ردا و صحابه دین اسید در راه و هم
پر قبول درگاه پو و ندتا این دلت نصیب گردید و این فضیل مخصوص که شود
سعد بن ابی و قاص گوید فتح و پیش اخیرت وزانوز و میرخواستم باسید آنکه
صاحب را پست من باشم و از عربین خطاب منقول است که گفت هرگز اارت را
دوست نداشتم مگر آن روز اخرج مسلم عن ابی ہبيرة ان رسول اللہ قال خیل این
الراسته رجلا چیباشد و رسوله و نفعه اللہ علی یہ یہ قال عمر بن الخطاب اجابت
الامارة الایم مسند فیادرت لما رجأه ایم عیا لما قال قد عار رسول اللہ علی این
ایطالب فاعطاها ایا با جماعتہ قریش با هم می گفتند که علی ابی طالب باین مراد
خواهد رسید زیرا که در چشم وی در داشت بچی که پیش پائے خود می بینید من هو
چون علی رفته شدند که این دین می گویند اسید پر فضل خدا نموده فرمود الحم کامنع ما
اعیانت و کامنع ما منع و از دینه سروان آمد و خبر اخیرت رسالت صدیق اللہ
علیہ الرسید فرمود که باست علی رفته گفتند که چون چاست لیکن چشم او در دید
که پیش بای خود می بینید فرمود که اور از دین می گویند مسلم بن الکوع دست او را اگرفته
تا اخیرت رسالت رسانید اخیرت رسالت آب و هان مبارک خود و چشم آخیرت
الشید شفار کلی صلی کرد و در ازان روز باز در چشم و در دسر گرد و دست
نگردید و اخرج ایخاری و مسلم عن مسلم بن الکوع قال کافی عذر و مگفت

خواسته بزرگترین شیوه خود را در این میان میگذراند که نشان دهنده این است که عکس
برای تحقیق این مطلب بجزئی از این مطلب است. این مطلب این است که این عکس
بجزئی از این مطلب است. این عکس بجزئی از این مطلب است. این عکس بجزئی از این مطلب است.

عن العینی فخرج على فتح البینی فی خیر و کان پرورد قال ما تخلعت عن رسول اللہ فلما کان
سالہ الیامیة التي فتحها شد فی صاحبها قال رسول اللہ لاعطین الرایته فذار جل کچیه اندو
رسول او قال بحیب اللہ و رسوله ففتح اللہ علیہ فاذانجی بعلی و ماخوه فقالوا اذرا قاعده
رسول ففتح اللہ علیہ و اخرج سلام ایضا عنه قال رسنی رسول اللہ علی و ہوار فقال
لاعطین الرایته رجل ایچیب اللہ و رسوله و بحیب اللہ و رسوله فاتیت علیا نجیث اقوادہ ہو
حتی ایتیت بررسی صلی اللہ علیہ و آله فیضون فی عینی فبار و اعطاه الرایته و ضرب حرب
قال قد علمت خیر ای مرحب شاکی السلاح بطل محرب اذ الحروب افلت اکن فقال
علیا نالذی شنی امی حیدر الکلیست عابات کریمیه استفاده فیکم بالصاع بالسیف کیا المسندۃ
واذا مام محمد باقر السلام اللہ علیہ علی بایه الکرام والاده العظام متفوست که فرسود
چون علی دی خیر را گرفت و بکنیا نید و از جابر کند تامی حصار بخوبی خانک سقیه هفت حقی
بن خلب از سوره سقیاد و در وی وی مجروح شد و از نیجاست که خرت علی مرتفعه
صلوات اللہ علی شنیا و طیف فرمود که از اباقوت روحاںی کندم شد جهانی و این طلاق ہرست
کان از عالم قدرت بود نه عادت و از عالم حقیقت بود نه مجاز که بروست آن غیر
قدرت الکی قلمور نمود لظسم

بر صعب اهل زرین ببول صاف	پیر اعلامی دین کشیده مصاف
بو و از فایت فتوت خویش	غایل از حول خوش و قوت خوش

کند پی خویشتن در خیر

خود خیس بر خیس بر کر دون پیش آن دست و نمای بوزبون
و در رواجی آمد که آنوقت دعا کرد سو لحداد حسن علی مرضی الحرم از هب عنده الحولبرد
خدایاد و رین ازوی گرام او سرما اچون اکتشافوش آومی را زین امور جیا شد خصوص
و صدر که ای جناب دهواخی خیر درین ایام بسیار کرم بود پس آن رفی کرد و برقی سرما
تیر تقدیر ادموند و از پر مقابله کر ما سرما اهم نام برده بخوبی حاجت نفعی سرما بود این
لیلی کوید که علی مرضی رکر مائی سخت چا سرمه دار در پر میکرد و در سرما خلیم چا بهتر نمک
می برشید و ازان باک ندشت لظرم

کرم و سرمه تو بارز ندیست	ایم مصدق والعنین بندگیست
و امن اویس ز و تر بگیان	تاری از فتنه آخر زمان

القصص چون اهل حسن قوس و سار حسون خیر برقوت قدرت را از حضرت علی شاهزاد
کردند فرمود برا آور و عده که الامان الامان میان حضرت علیہ السلام باشارت سرسر
بنارت از حضرت رسالت صلی اللہ علیہ وآلہ ویاض را امان داد بشرط آنکه هر مردی
سردان طعام خود برد اشته ازان دیار پیروان رو و تعود و امته و آنکه بسیار اموال
با اهل سلام کذا از ندید بیچ پیرو شیده و پنهان مدار غرداگر ماله ظاهر شود که افسنه شهد
اما ان نیز چون ایمان از ایشان سلوب کرد و چون خبر فتح بجانب سالت رسید
شکرانه این نعمت بجا آورد و کسب غلو غزت اسلام کشید و حسن علی مرضی علیہ السلام
از هم کفار فراغ یافت بدگاه حضرت متوجه شد آن حضرت تنبیت وی

و از انجیل آنست که در حق دی فرمود که افضل اکرم علی بن ابی طالب و از انجیل آنست
که فرمود در حق دی که تو امیر و خلیفه هستی اخرج الطبری عن جابر بن سمرة قال قال سلطان
صلی اللہ علیہ و آله وعلیہ ایک سوت خلاف را که مقتول و هدایت خصوصیتی نه و یعنی لمحيته
رساق اس و از انجیل آنست که فرمود هر که گذشت علی ترضی را و در شد از و پس
پدرستی در گذشت و گذشت خدا و رسول خدا اخرج الحاکم عن ابی ذر قال البنی
صلی اللہ علیہ و آله وعلیہ ای اعلی من فارقی قدم فارق اشد و من فارق کیا مل قدم فارقی
و ایضا اعنی ابی ذر قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله وعلیہ اطاعتی فقد اطلع اللہ عز وجل
و من عصانی فقد عصی اللہ و من اطاع علیا فقد اطاعتی و من عصی علیا فقد عصانی و کذا
روای ابو علی فی سندہ والشیبۃ فی سننہ و از انجیل آنست که فرمود علی باقر آنست و قرآن
با علی است اخرج الحاکم عن ام سلمة بحث رسول اشد صلی اللہ علیہ و آله وعلیہ ای کیوں علی است
القرآن و ا القرآن علی ای قیرواقیتی ریقا علی الحض فاز انجیل آنست که در حق دی
فرمود که در میانند حق باطنی ای بار خدا یا بگردان حق را بهر جاشب که علی بگردان حق الحاکم
عن ای قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله وعلیہ ای علیا الحاکم و الحجی عیشی و از انجیل
آنست که هر کاه رسول خدا اعقد موافقات میان مجاہد فرمود عرض کرد علی ترضی ای
رسول اشد فہیم وی و لقطع طبی را یک غلت با اسماء کب غیری ظان کان
من سخا علی قلک العتبی و اکراحته تعالی مسلم و الذی یعیشی بالحق ما اخترک ای انسانی ای
عندی بیزیر لترون من علی دو راثی فقال يا رسول اشد ما اور شت من کتاب ای اور شت

عین سریعه میگیرد و از این طرف نیز میگویند که میتواند باید از این طرف
میتواند باید از این طرف نیز میگیرد و از این طرف نیز میگویند که میتواند
میتواند باید از این طرف نیز میگیرد و از این طرف نیز میگویند که میتواند
میتواند باید از این طرف نیز میگیرد و از این طرف نیز میگویند که میتواند

الائمه امثال و اورثت الائمه و قبلات کمال کتاب و محدثه فہریت و انت معنی فی فصرخی الجفت
س فاطمه عنی و اشت اعنی و رفیقی شتم مدارس رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله و سلم و ائمۃ ائمۃ ائمۃ علی
سرستقاًبین الاخلاق فی اللہ تغییر عرضهم الی بعض و ریجیث بیان فرموده که احکام کتاب
و محدث رسول اللہ صلی اللہ علیه و آله و سلم و عقبی هنگام رسول حذرا صلی اللہ علیہ و آله
در جنت با فاطمه زهراء خواهد بود اخرج الترمذی عن ابی عمر قال خی رسول اللہ صلی اللہ
علیہ و آله و سلم اصحابه حجاج علی ترجمہ صینا و فقال رسول اللہ اخیتین میں اصحاب کو دلم تو اخ
میں و میں احد فقال رسول اللہ اخیت خی فی الدنیا و الآخرت هد اکفر فی از الہ الخفا و غیره
و از اخبار ائمۃ که برای تبلیغ احکام او ایل سورہ برات علی ترضی او رکز فرماد
اخراج احمد بن علی و البشیر برادر فقال یابنی اشد ایست بلسان و بالخطیب کمال میلی
ان اذ اب بہا اذ اذ فہیب بہا ایت قال فان کان لا بد فاذ فہیب اما قال فان اشمد
میثت بکاک و پیدی ملکب شتم عرض پرده علی فریضه فرماد رسول حذرا حضرت علی
ترضی را بسوئی که برای قرات برات پس عرض کر کردن لسان وزبان آور خطیب
غشتم رسول حذرا فرمود کن زینیت مر ازین که من و بہاین سورہ رایا تو بہی زرا
و دیگرے سزا و اذیت پس علی ترضی عرض کر کر اگر ضرورت و از فتن چاره نیست
من میروم فرمود رسول حذرا صلی اللہ علیہ و آله و سلم و مدعی کر خدا ای تعاالی ثابت خواهد
زبان ترا و ہدایت خواهد کرد و می ترا بعد ازان مذاور رسول حذرا دست خود را بر دان
علی ترضی علیہ السلام و مخلوک را نیز دان بمارکه طاز ھلکم خدا و خست فرمود در

حق فی فرمودنی منی و اناسن علی و ایو دعی منی الا انا اهلی خر جاین شیوه و احمد را بن ماجه
و الترمذی صحیحه و فی البخاری و المسیر عن البراء بن غازب قال ابن علی انت منی اهانک
واز انجام انت که اخیرت همی تفسیر راجحت اند خس از خالد جانبیین فرستاد و خالد را
مسئول ساخت و نصیم نیاز دست علی ترضی علیه السلام حضی رحمون ان ناجه
مفتوح شد و درین اشاره حضرت همی تفسیر علیه السلام را با بعض مردم غالبدانی پیداش
دانز دم شکایت و می غیر ضرا قدس نبوی صلی الله علیہ و آله و سلمید مردوی صلی الله علیہ و آله
و سلم و حق علی ترضی علیه السلام ملطفات بیپایان ظاهر فرمود و مردم را اگله او زجو
منع نمود اخرج الترمذی عن البراء قال بعث النبي صلی الله علیہ و آله و سلمید مردوی
ابی طالب علی الاخ غالدین الولید و قال اذ اکان القاع فعل قال فاتح علی حضایا خدنه
منه جاریه نکتب بعی خالد کتا با لی البی صلی الله علیہ و آله و سلمید فیه قال فقدمت علی البی فصر
الکتاب تغیره لونه شد قال تری فی حل حیب الله و رسوله قال قلت اعود باشد من غصب نمود
و من غصب رسول اذا ای ای رسول فسکت ترجمه غالد شکوه علی بن ابی طالب حضرت
رسالت پناه صلی الله علیہ و آله و سلمید بسبب آنکه علی ترضی کنتر کے زان سپایا فرنم بود
و هر کما که برادر نوشتند غالدر را بخدمت حضرت رسالت آور و اخیرت آزاد خواهند چون
مشتمل بر کله علی بن ابی طالب بود زنگنه و می تغیر شد و آنار غصب بیه میگشت پیش از
فرمود که می شنی و مردوی که دوست دار دخدا و رسول را دوست میدارند ادار
خدا و رسول گفت برادر پنهانی بر میان خضری خدا و رسول باشد زان بیست فری تا ده

غالم بیغی المحبی را چه ز دال پر غاروش گشت رسول الله و هیچ نفر مودت نظر

نکره کان جبست ناگه از ز بان
وانگرد دازره آن تیرای پسر
غافل ندارن خلق از خود ای پسر
هر کر اقبال دام و د دبو
بیشتر مے باشد خوشی ففع تو

اچو تیرے دان کا جبست از کمان
بند بازد کر د سیل از سر
لا جرم لو میند عیوب یکد گر
با کریان شش کمان بد بو د
بر آن آمد خطاب افتخار

واز جلا اشت خشونت در راه خدا داشت واز کسے پر را نه گشت و داعیه خود را
سبب مدارات و مراودت قوم نے شکست قال ابن سحاق حدیث عبد الرحمن بن مهر
من سلامان بن محمد بن کعب عن عمته زینب کانت مهذبی سعید الحذری قال شکل انس
صلیا فقام خلیلها قاتل لاتشکو اطیافا فاتحه حسن فی ذات اللہ و فی سبیل اللہ فرج چبیر
ای مردان شکر هعلی بن بیطالب میگنید پرستیکه اوخت و درشت است در راه خدا
اشد اعلی الکفار حما بینهم شان است و اخرج ابو عمر بن سحاق بن کعب بن عمرة عن ایه
قال قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله وآل مخصوص فی ذات اللہ و از اخجله اشت لآن خست
اور امیر شکر ساخت و قوم را از خصوصتہ وی اطلع کرد و بر ولایت وی اگاهه نمود
و اخرج الحاکم والترمذی نحوه عن عمران حسنین قال بعدت رسول اللہ صلی اللہ علیہ و آله
سر شیره و تعلم علیم علی بن بیطالب علیہ السلام فرضی علی فی السر شیره فاصاب بمارتیه
ناگرو اعلی قیقا قادر بیته من اصحاب رسول اللہ شداد ذائقینا انبی صلی اللہ علیہ و آله وآل مخصوص

باصفع على قال عمران وكان المسلطون اذا قدموه حجوا من سفراه فارسلوا شد فتقروا اليه
وسلموا عليه ثم نظر قون الى رجالهم فلما قدرت السرية فسلموا على رسول الله صلعم فقام محمد للرابعة
 فقال رسول الله ثم قاتلهم على ابن بطيالب صلوات الله على سيدنا وعليه صنع كذا وكتنا عرض
 عن رسول الله ثم قاتل مثل مقاتلة فاعرض عنهم قاتل اليه الثالث فقال مثل
 مقاتلة فاعرض عنهم قاتل الرابع فقال مثل ما قالوا فاقبل عليهم رسول الله وغضبه يزير
 في وجهه فقال ما تزيد وان من على اهلها ملائكي وانا منه وهو في كل مومن بعد ولطفه احمد
 دعوا علينا وعوا علينا وانا منه وهو في كل مومن بعدى واخرج البخاري
 عن بربريه رضي الله عنه قال سمعت النبي صل الله عليه وآله عليه الى خالد ليقبض الحمى وكيف يتغاض
 عنها وقد غسل فقلت لخالد الا ترى الى ما أعلمك قد منع على النبي ذكرت ذلك له فقال
 يا بربريه أتغاض عنها فقلت نعم قال لا تغاض فان الله في الخمس كثيرون ذلك واز الجلاء
 كه درغرة تبوك فرسود لا ينبع ان افهمه الله وانت غليظتي وهراب بن عباس قال شعيب
 ولی كل مومن بعدى وموته وعنه ايضًا ان عليا شری نفسه لم يسر ثواب النبي صل الله عليه وآله
 ثم نام مكانه وقال لصلواته ولاني في الدنيا والآخرة وقال سدره رسول الله
 ابواب المسجد يرب اباب على مكان يدخل المسجد هنادي وهم طرقيليس لهم اخراجهم بالامر والسألي
 عن عمرو بن ميمون وآخر احمد والنميري قال الحكم باسمه ورجا ثقة عنى يه بن ارقم قيل
 كان لنفسه الصوابه ابواب شارعه في المسجد قال رسول الله سند ونهاد ابواب الاهي على
 فنكر الناس في ذلك قال رسول الله صل الله عليه وآله وآله وآله ما سدت شيئا ولا تحيط به

لیکن سایر احادیث این میگویند که مرتضی علیه السلام نباید بخوبیت
در عالم رفته باشد بلکه بخوبیت در خانه باشند و از خانه خود
برای خود رفته باشند و از خانه خود بخوبیت بروند و از خانه خود
برای خود رفته باشند و از خانه خود بخوبیت بروند و از خانه خود
برای خود رفته باشند و از خانه خود بخوبیت بروند و از خانه خود

مرتضی فابتعاد مرچه فرمود رسول خدا اصلی اشده ایله که بند کنید چه در هاراجه
و رعلی هر رفته علیه السلام پس گشتگو کرد مردمان در خون سرور رسولان پس قرمود
و رجواب ایشان که قسم است مرآجذ که بندگردم چزیره اذکشادم ازا از نزد
خود لیکن ماورشدم از خدا بخواست پس زجا آآ و ردم آمازابت
در پیش آمینه طو طی صفتمن داشته اند] هرچه اوستاد اذل لغت ہجان سچویم

واز انجی افت که فرمود رسول خدا صلی اللہ علیہ والد رحیم اخضرت سید العرب
اطرح الیکم عن عایشة قالت قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ والد او حولی سید العرب
نقلت ای رسول اللہ سنت سید العرب قال نا سید ولاد ادم و علی سید العرب باز اجمل
اشت که اخضرت خالد بن ولید را بطرف بنی خزیمه فرستاده بود و خالد بن
ولید جا احتی را از اسیران آنجا بغیر احتیاط بکشت برای تدارک این خلل در
عقب او حضرت علی مرتضی علیه السلام را فرستاد حضرت علی مرتضی علیه السلام
در آنچه احتیاط را کار فرمود بعد ازان آمد و بحضرت رسالت صلی اللہ علیہ والد
خبر واد اخضرت فرمود محبت و حسنه ثم قال رسول اللہ فاستقبل القبلة
شاہرا پیچت اند لیری ما خت منکبیه و یقیول اللہ ام ای ایں ایک ما صنع خالد
ثلث مرات مرچه علی هر رفته علیه السلام رخسین و آفرین یکرد و انجی خالد
لی احتیاطی نموده بود و غیره خود را ازان بھری ساخت و انجی اند و محبت
رعنوان حاضر بود و نامه صلح صدیقه پر دست او مکتوب خود قال بن سحن کان

بیو کا سب اصحیح نہ وہم درین سفر را حضرت علی مرضی علیہ السلام معاملہ منتظر الخلافۃ
بجا آوردند اخراج النائی عن علی قال جابر بن عیناً اس من قریش فقالوا يا محمد
انما جیرتک و خلفاؤک و ان من عبیدنا قد اتوک لیس لهم رغبتہ فی الدین ولارغبتہ
فی الغفتہ انما فترو من میا عنا و اسو النافار و دھرم اینسا فقال لابی بکرا تقول قال
صدقو انتم بجیرتک و خلفاؤک فتفیسر و جہ البین صدے اشد علیہ وآلہ ختم قال میہش
قریش و اشد سیعین للہ علیکم جلا منکم قد اتحن اشد قلبہ لا یامان ولی پیش بکم علی الدین
او پیش بعینکم قال بو بکرا ہو یار رسول اللہ قال لا و قال عمران ہو یار رسول اشد قال
لا ولکن فیک الذی خصیت بالتعل و قد کان علی علیہا بخضف ما بہانی از اذات الخفار غیرہ
قریش نہ فرمود علی ابن ابی طالب کہ آمر نزد رسول خدا صدے اشد علیہ وآلہ مردے
چند از قریش و گفتند اے محمد ما زہاں گان و شریکان تو ایم و پرستیکر می آئند
فلامان مازد تو نسبت آنوار اغیث در دین و نہ خوبی در قدم و حکام شرعیہ
بلکہ سے گریز نہ از مایپن بازگردان آنوار ابجاں پاہس فرمود حضرت رسول اللہ
صلی اللہ علیہ وآلہ وابی بکر صدیق کہ چہ میگوئی تو ابی بکر گفت رہت میگویدیا ایشان پس
تفییرشت رنگ چڑھے میارک رسول خدا صلی اللہ علیہ وآلہ بعد ازان فرمود عمر بن
الخطاب را کہ چہ میگوئی تو گفت رہت گفتید اینہا زہاں گان و خلیفہ ای تھی انہ
پس تفییرشت رنگ روئی میارک شمع ناخوش آہایں سخن آخرت را بعد ازان
فرمود کے کروہ قریش قسم بند کہ ہر آئینہ خواہ بخوبی خدا و ای خواہ ساخت

بَلْ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ
وَمَنْ يَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْضِ إِلَّا هُوَ أَكْبَرُ
فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَمَا فِي الْأَنْهَارِ
وَمَا فِي الْجَنَّاتِ وَمَا فِي الْمَسَاجِدِ
وَمَا فِي الْمَسَاجِدِ
وَمَا فِي الْمَسَاجِدِ

بر شاهزادے را از شماکه تحقیق اشیان کرد و هست خدادالی در آباییان و او ایمان
کامل دارد ہر آئینہ اخواہ ز دشوار ابردین عرض کرد ابو بکر منهم آندر پار سُول اشد
صلی اللہ علیہ وآلہ فرمودند پس عرض کرد عمر منهم آندر پار رسول اللہ فرمودند و آندر
کے ہست کو غسل می دزد و اخنزرت لغل مبارک خود بعلی ترضی علیہ السلام داده بود
کو صد و خت آنرا پس اشاره بذات مظہر آیات علی ترضی فرمود کہ وائیکار راشاید و
از دیگر سے یادید از اخر جبل الترمذی ایضاً محمد عن یحیی بن حراس عن علی بن ابی طالب
و فی هم عقل برداشیاں ابی شیعہ عن عبد الرحمن بن عوف لا بعثت الیکم جلا منے
او لتفصی لیصریب اغا قلم شیرخا غد بید علی علیہ السلام شر قال ہو ہذا در در مارچ آن
ہست کہ چون مرتضی علی صلوات اللہ علی نبیا و علیہ وآلہ صلیخا میر با رسول خداوند
دران این عبارت بود که من محمد رسول اللہ صلی اللہ علیہ وآلہ سهل که از قوم فرش
بود گفت اقرار بر سالت تو نداریم و اللہ اگر میدیه شیعیم که تو رسول خداوند ترا از
زیارت خانہ او منع نیکر و یکم غوبیس محمد بن عبد اللہ سید کاشات بعلی ترضی فرمود
نبیس محمد بن عبد اللہ و محبون لفظ رسول اللہ را علی ترضی عرض نمود که من ہر کوئی
وصفت رسالت را محون نازم و آمد و است کہ اخنزرت دست خود آنرا اخنو نزد
و این لفظ را نوشت و در حق علی ترضی علیہ السلام فرمود کہ ترا ہم درست
آنچینین معاملہ پیر خواہ آمد و یکم کوئی نہ کہون قدریه غیبین بصلح ترار یافت در
صلیخا میر نوشتند کر این کتاب سے الکاہیہ المؤمنین علی ہست با صعود یہ بن سفیان

معاوية گفت که لفظ امیر المؤمنین را محسا زید بن نویل پسر علی بن ابی طالب که از
اور امیر المؤمنین داشتم با او مقاوله نکنم و مطاعت و متابعت او نمایم گفت
علی صدق رسول اللہ چنانکه معاوية میگوید بنویل پسر علی آنست که وقتی که ویرا
بسوی یعنی فرستاد دسیصد سواره راه دی دارد دستار بر سر و بدست بارگ
خود بست کوئید آن دستار پر پیچ بود و دو علاقه گذاشت یکی ز جانشین قرب
بزراعی و دیگر از جانشین قفار شیب غی و فرسودای علی ترا فرستادم و بر مفارقت تو
وربع نیخورم و فرسود بر دی ساعت ایشان و قال مکن با ایشان مقاوله نکن
با تو و آن قوم را تحریص کن بر قول لا الہ الا اللہ علی هر فتنی عرض نمود که پا رسول اللہ
هر ابد پار قومی میفرستی که ایل کتاب اند و من جوانم و چند ان اطلع بر علم
قضاذارم پس اخترت دست بمارک خود بر سینه علی نداد و گفت اللهم بنت لسانه
و اید قلبی لا جرم در علم حضا بر ته رسید که زبان میزپیان رسول نداشی اللہ علیہ و آله
این مثبت ناطق گشت که افضل کنم علی و این خوبی عظیم است در باب ہدایت خواست
و اخرج الترمذی و ابن ابی البراز و النافعی فی خصائص علی و ابو عیان و ابن جان کلم
عن علی قال عیشی رسول اللہ علیہ و آله وآلیہ وآلی عین قلت پا رسول اللہ عیشی و اما ثاب
الفضیلی و لا ادری ما العفنا فقرب صدری پیده شد قال اللام اید قلبی و ثابت لسانه
تو الذی فی لون الجبهة مائلات فی شفین و اخرج احمد شبل و فی الصوابع سبب قوله
علی ان رسول اللہ علیہ و آله کان جالس امیح جاوده من صهابہ میباخسان فقال